

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1883.

ΑΡΙΘ. 190.

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Φο. 1.

ΑΙΓΥΘΥΝΣΙΣ

Είς Ούδωνας πλην των τακτικων ανταποκριτων, στέλλεται κη 'Εφημερις των Παιδων' άνευ προπληρωμής.

» » » 'Εξωτερικῃ » 2.

'Εν δδφ Σταδίου αριθ. 39

ΝΕΑΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣ.

(Η φοίνικες είναι φυτά των θερμών κλιμάτων, εύρισκονται όμως και εις τας εύκρατους ζώνας, άλλ' ένταύθα δέν εύριμάζουσι τόν καρπόν των.

Έξ όλων δέ των προκατακλυσμιών δένδρων οι φοίνικες διατήρησαν τό μέγεθος των. Οι εις τά άνδρακοφόρα στρώματα εύρισκόμενοι φέρουσι τούς χαρακτηρας των λοιπών καλαμοειδών δένδρων, τά όποια άπετέλουσι τήν τότε φυτικήν φύσιν, ήσαν δηλονότι πολτώδεις, ένεκα τής έλλείψεως τής έπιρροής των ήλιακών ακτίνων.

Οι φοίνικες διαφέρουσι όχι μόνον κατά τό μέγεθος, αλλά και κατά τήν μορφήν, τόν σχηματισμόν τού κορμού και των φύλλων. Προσέτι ως πρός τό μέγεθος, τό σχήμα και τό χρώμα τού καρπού.

Έδη είναι γνωστά πλέον των 500 διαφόρων ειδών. Ο διάσημος Γερμανός φυσιοδόφος Ουμβάλδος εις τήν κατά τήν Νότιον 'Αμερικήν περιήγησίν του λέγει, ότι εύρισκε νέον είδος φοίνικος εις κάθε 50 μίλια.

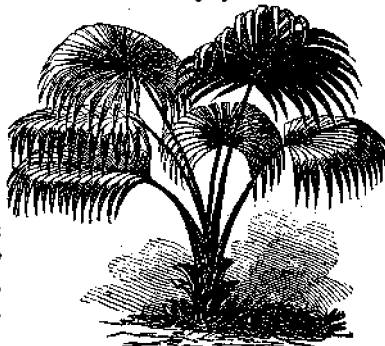
Οι φοίνικες φύονται συνήθως εις χώ-

ρας, όπου οι δημητριακοί καρποί δέν εύδοκίμουσι, ένεκα τής έλλείψεως υγρασίας. Χορηγούν δέ εις τόν άνθρωπον ου μόνον καρπούς εύχόμεους και θρεπτικούς, αλλά και ποτόν και ύλην εις διάφορα οικιακά και μη έπιπλα και έργαλεία χρήσιμον.

Ο άναγνώστης παραπέμπεται εις τά παραλθόντα έτη τής 'Εφ. των Παιδων, όπου θέλει εύρει τας εικόνας και τήν περιγραφήν διαφόρων μεγάλων και ύραιων ειδών φοινίκων.

Η ΑΣΙΑ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΛΙΡΑΣ.

'Η νόμισμος διάρκειά μιās λίρας στεργλίας, ως ύπολογίζουσι οι ύπάλληλοι τού νομισματοκοπέτου τού Λονδίνου, είναι 18 έτη. Μετά τόυτό αρχίζει να φθείρεται και χάνει από τό βάρος τής, διό και παύει να έχη τήν αρχικήν τήν αξίαν. Διά τόυτό σήμερα όσαι λίραι είναι πρό τού 1865, δέν δύναται να θεωρήνται ως έχουσαι πλήρη αξίαν και έμφανίζόμεναι ένώπιον τής τραπεζής άνταλλάσσονται κατά τι όλιγότερον.

Νεαρός φοίνιξ.

ΔΑΦΝΗ, ΡΟΔΟΝ ΚΑΙ ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ.

Δάφνη.

Είμαι ή δάφνη ήμε μόνον θεωρεί τέρμα των αγώνων
Και άμοιβήν άπέτρων πόνων
'Ο ήρωσ και ό ποιητής.
Στέφει ό κλάδος μου, ό θάλλων
Τήν κεφαλήν άνδρών μεγάλων.
Σό ό παλαιών, σό θ φύλλων
Είπέ, τήν δάφνην δέν ζητείς;
Ρόδον.

Είμαι τό ρόδον τό ύραιον,
Είμαι τό άνθος των άνθέων,

Μόρα εύώδη άποπνέον,
'Ερώσης έμβλημα ψυχής.
Είμαι εικών τής εύτυχίας,
Μαγεύω τρυφεράς καρδίας,
'Η κόρη και ό νεανίας
Άρέπουσι τό ρόδον εύτυχείσ.

Κυπάρισσος.

Δάφνη και ρόδον, δόξα και εύτυχία,
'Ερωσ και ήσμα εισθε ειρωνεία,
Κ' ή τρυφερά κ' ή έξοχος καρδία
Νεκρούνται μετά στάδιον εύρό,
'Ονετρα πλάττον εύθυμα κοιμήσου,
'Ωσ άστραπή παρέρχετ' ή ζωή σου,
Κ' ή πένθημος σκιά τής κυπαρίσσου
Τας δάφνας και τας ρόδ' αναπληροί.
(Αλ. Βυζάντιος.)

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

ὑπὸ Φ. Δ. Κ.

(Συνέχεια ἰδὲ προηγ. φύλλον).

— «Ναί, δὲὰ νὰ ἐπιστρέψῃς κακοῦργος ὡς ἐπροφήτευσεν ὁ Οὐτραχτ!», ἀπήντησεν ἡ μήτηρ κλαίονσα. «Ὅχι! ἐγὼ οὐδέποτε θὰ συναίνεσω.»

— «Πάτερ, ἄφες με νὰ γείνω στρατιώτης!» ἐκέλευεν ὁ Γεώργιος, «τίποτε ἄλλο δὲν προτιμῶ. Ἄφες με νὰ ὑπάγω μὲ τὸν κύριον τοῦτον.»

— «Ἄ! λοιπὸν ἀρέσει καὶ εἰς σέ, παιδί μου,» εἶπε γελῶν ὁ Βράουν Φὸν Βέδελ. «Μὴ διστάζῃς, καλέ μου ἄνθρωπε,» προσέθηκεν εἰς τὸν πατέρα, «ὡς καὶς θὰ ἦναι ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν μου προστασίαν. Ἄλλὰ καὶ σὺ, κύρ ἀνάποδε, μὴ τὸ πάργς ἐπάνω σου, διότι θὰ μάθῃς ὅτι ἐγὼ εἶμαι πολὺ αὐστηρὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν!»

— «Ἐπιτρέψατέ μοι, παρακαλῶ, νὰ ἀναβάλω τὴν ὀριστικὴν μου ἀπάντησιν ἕως αὔριον,» εἶπεν ὁ ὕφαντής. «Βλέπω ὅτι θὰ ἦτο καλὸν διὰ τὸν Γεώργιον, ἀλλ' ἐντούτοις μοι εἶναι δύσκολον νὰ ἀποφασίσω. Πρέπει νὰ λάβω καιρὸν νὰ σκεφθῶ, καὶ νὰ ἀποφασίσω ἂν ἦναι ἄρθον νὰ τὸν ἀποστείλω ἔξω εἰς τὸν κόσμον τόσον νέον. Ἐὰν συναισθηνῶ ὅτι δύναμαι ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν ἐξαποστείλω, θὰ ἀποφασίσω τοῦτο.»

Προσέτι, πρέπει νὰ συμβουλευθῶ καὶ τὴν σύζυγόν μου, διότι ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς οὐδὲν θὰ πράξω. Λοιπὸν τί λέγετε, νὰ τὸ ἀναβάλωμεν δι' αὔριον;»

Ἡ γέρων στρατηγὸς δὲν ἦτο ἐντελῶς εὐχαριστήμενος, ἀλλ' ἐνόησας, ὅτι δὲν ἦτο μικρὸν πρᾶγμα διὰ τοὺς γονεῖς νὰ ἐξαποστειλῶσι τὸ μονογενές των τέκνον εἰς τὸν κόσμον, ἠγέρθη νὰ ἀναχωρήσῃ.

— «Χαίρετε λοιπὸν. Νὰ τὸ σκεφθῆτε ὑπὸ πάσας τὰς ἐπιπτώσεις. Θὰ ἦναι σωτήριον πρᾶγμα διὰ τὸν παῖδα καὶ θὰ λάβῃ καλὴν ὑποδοχὴν» διότι ἔλαβον διαταγὴν ἰδίαν ἀπὸ τὸν πρίγκηπα Λεοπόλδον νὰ τὸν στρατολογήσῃ. Ἐὰν ἀρνηθῆτε, ἡ αὐτοῦ Ἵψηλότης θὰ δεσαρεστηθῇ, ὥστε συλλογισθῆτέ τοι» καὶ εὐθὺς διηρῶνθη πρὸς τὴν θύραν.

Μόλις ἐξῆλθε καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν—

— «ὦ! ἐὰν ἐγνώριζον τί ἦτο τὸ καλλίτερον νὰ κάμωμεν!»

— «Ναί,» εἶπεν ὁ ὕφαντής «διότι δυνατὸν νὰ ἀπολεσθῇ ψυχῇ τε καὶ σώματι, καὶ ὁ Θεὸς δὲν θὰ τὸν ἀπατήσῃ παρ' ἑμοῦ;»

— «Πάτερ,» ἀπεκρίθη ὁ Γεώργιος, «ἄφες με νὰ ὑπάγω, καὶ ὑπόσχομαι νὰ γείνω καλός.»

Τὴν ἐπομένην πρωίαν τὸ ζήτημα εἶχε λυθῆ.

— «Ὅτι τὸν κάμωμεν στρατιώτην,» εἶπεν ὁ κ. Βράουν, καὶ ἡ μήτηρ ἀκόμη ἠδονήθη νὰ μειδιᾷ ἐπὶ

τῇ χαρᾷ τοῦ Γεωργίου, καὶ ἤρχισε νὰ κήπη ὑποκάμισα καὶ λοιπὰ ὑπενδύματα δι' αὐτόν.

Ἐνῶ ὁ κ. Βράουν ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ὅπως δηλώσῃ εἰς τὸν Στρατηγὸν τὴν ἀπόφασίν του, ἡ μήτηρ συνεβόλευε τὸν υἱὸν τῆς, καὶ τὸν παρεκάλει μετὰ δακρύων νὰ μείνῃ τίμιος καὶ εὐπειθής· ὁ δὲ Γεώργιος, ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ οὕτω.

— «Δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλου,» ἐξηκολούθησεν ἡ δεσποῖνα Αἰκατερίνη· «οἱ στρατιῶται εἶναι τραχεῖς, καὶ ἄγριοι ἄνδρες, τινὲς μάλιστα εἶναι κακοῦργοι ὑπηρετοῦντες πρὸς τιμωρίαν ἐν τῷ στρατῷ, τινὲς δ' ἀπέδρασαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των· καὶ ἄλλοι πάλιν διὰ τῆς βίας ἠναγκάσθησαν νὰ γείνωσι στρατιῶται. Ἐκ τούτου δύνασαι νὰ συμπεράνῃς ὅτι εἶναι κακοὶ ἄνθρωποι καὶ ἄνευ φόβου Θεοῦ· ἀλλ', ὁ Γεωργίε μου, κράτει στερεῶς τὴν πίστιν τῆς νεότητός σου, ἔχε τὸν Θεὸν πάντοτε ἐνώπιόν σου, καὶ ἄφεχε ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας.»

Ἐὰν εὖρῃς τοῦτο δύσκολον καὶ σχεδὸν ἀδύνατον, προσεχούμην διὰ δύναμιν ἀνωθεν καὶ ἐνθυμήθητι τὸ λόγιον τοῦ πατρός σου — «τὰ πάντα δυνατὰ παρὰ Θεοῦ.»

Ὁ Γεώργιος ἔρριψε τοὺς βραχιόνάς του περὶ τοῦ τραχήλου τῆς μητρός του καὶ τῇ ὑπέσχετο ἐνθέρμως ὅτι οὕτω θὰ πράξῃ.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, πρωίαν τινα ὁ Γεώργιος ἔλαβε τὸ δέμα του ἀνὰ χεῖρας, ἀπεχαιρέτησε τὴν μητέρα του, καὶ ὑπεσχέθη νὰ ἔρχηται νὰ τὴν βλέπῃ τακτικῶς ἐφ' ὅσον τὸ τάγμα ἤθελεν ἐδρεῦει ἐν Μαγδεβούργῳ.

Ὁ πατὴρ του τὸν συνώδευσεν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τὸν θέσῃ ἐκ νέου εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Στρατηγοῦ Φὸν Βράουν·Βέδελ. Ἡ μήτηρ ἴστατο εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας θεωροῦσα αὐτὸν ἀπερχόμενον. Ἡ καρδιά τῆς ἐθλίβετο ἤνωσε δὲ τὰς χεῖράς τῆς καὶ προσρηχθῆ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ υἱοῦ τῆς, τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύετο εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Γεώργιος ἤδη εἶχε φθάσει εἰς ἡλικίαν δεκατριῶν ἐτῶν καὶ ἦτο ὑψηλοῦ ἀναστήματος· κατετάχθη δὲ ὡς τομπανιστής. Τὰ κατ' οἶκον κατορθώματά του ἔγειναν γνωστὰ εἰς τοὺς στρατιώτας του, πρὶν παρέλθωσι τρεῖς ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του, πάντες δὲ τὸν ἐκάλουν «τὸν μικρὸν στρατηγόν.» Ὁ Γεώργιος ἀπλῶς ἐγέλα διὰ τοῦτο· διότι ἀφ' ὅτου ἐγένετο στρατιώτης καὶ ἔμαθεν ἀρκετὰ περὶ τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων, εἶχεν ἀποβάλει πᾶσαν ἰδέαν τοῦ νὰ γείνη στρατηγός, καὶ θὰ ἦτο εὐχαριστημένος καὶ ἀνθυπολογαγὸς ἀκόμη ἂν ἐγένετο. Ἄλλὰ πᾶσῃ δυνάμει ἐπεδόθη εἰς τὰ μαθήματα, ὅτινα τῷ παρεδίδοντο μὲ ἐξοδα τοῦ καλοῦ στρατηγοῦ Φὸν Βράουν Βέδελ. Οὐδέποτε πρότερον εἶχεν ὑπάγει εἰς τὸ σχολεῖον, διότι τὰ σχολεῖα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦσαν σπάνια, ἀλλ' ὁ πατὴρ του τὸν

είχε διδάξει τὰς στοιχειώδεις γνώσεις και τώρα ἔκαμε μεγάλας προόδους ἔμαθε γράψιμον και ἀριθμητικήν, και ἠμποροῦσε μετα ἰσθασμοῦ τοῦς γέροντας στρατιώτας διηγουμένους τὰς περιπετείας τοῦ βίου των.

Ἄν και ἐν γένει δὲ ἦτο εὐχαριστημένος με τὸ νέον του ἐπάγγελμα, ἐν τούτοις τούτο εἶχε κατ' ἀρχάς και τὰς δυσκολίας του.

Ἦτο τυμπανιστῆς τούτο ἦτο ὠραῖον· ἀλλ' ὁ τυμπανιστῆς πρέπει νὰ δύναται νὰ κρατῆ τὸ τυμπανον καλῶς, και νὰ τὸ κρούῃ μετρικῶς, και ἐδῶ ἦτο ἡ δυσκολία. Ὁ Γεώργιος οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἀρχιμουσικόν· οἱ βραχίονες αὐτοῦ ἐκόονον ἀπὸ τὴν τυμπανοκρουσίαν· τῷ ἐφαίνετο δὲ πολὺ ἀποθαρρυντικόν, ἀφοῦ ἐξέτελει, ὡς ἐνόμιζεν ἀρίστην «σύναξις», νὰ ἀκούῃ τὸν ἀρχιμουσικόν λέγοντα τραχυσίᾳ τῆ φωνῆ· «Ὅχι ἀκριβὲς ἀκόμη!» Ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ; Ἐκόν, ἄκων, ἐτυμπάνιζε τὸ πρῶν, ἐτυμπάνιζε τὸ ἐσπέρας, ἐτυμπάνιζε διαρκῶς ἕως βιου ἔμαθε νὰ τυμπανίσῃ ὅπως ἔπρεπεν. Οὗτος ἦτο ὁ πρῶτος θρίαμβος κατὰ τῶν δυσχερειῶν τοῦ βίου του, και μετὰ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν ἐξέδραμεν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν ἵνα ἀναγγεῖλῃ εἰς τοῦς γονεῖς του ὅτι ἦτο πλέον ἀριστος τυμπανιστῆς και ἕτοιμος νὰ ἐκινήσῃ με τὸ τάγμα του εἰς τὰ σύνορα! (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΣΟΚΟΣ.

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Γορίλας, (ἴδε φύλλ. Ἰουλίου 1868 Ἐρ. Παιδῶν) οἱ φυσιοδίφαι ἐνόμισαν, ὅτι ἐγγύρζον ὅλα τὰ εἶδη τῶν πιθήκων. Ὁ Δόκτωρ Λίβιγκστων ὅμως εὔραν εἰς τὰς περιηγήσεις του εἰς τὴν Ἀφρικὴν, παρὰ τὴν μεγάλην λίμνην Ταγκανουίκαν, περιεργότατον και θαυμαστάτατον εἶδος πιθήκων, τὸ ὅποιον οἱ ἐνόμισαν ὀνόμαζον Σόκος.

Ὁ Σόκος τρέφεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ Βανάνας και κοιλώδη φυτὰ, διαίτα δὲ βίον εἰρημικόν, ἐκτὸς ὅταν ἐρεθισθῆ ὑπὸ ἀνθρώπων ἢ θηρίων.

Μεταξὺ τῶν ἔξεῶν του αἱ ἐξῆς εἶναι αἱ περιεργότεραι· Ὡς πρὸς τὸ μέγεθος και τὴν μορφήν δὲν εἶναι ἴσος μετὰ τὴν Γορίλαν, ἀλλ' ὁμοιάζει πολὺ μετὰ αὐτήν.

Τὸ ἄσχημον και κίτρινωπὸν πρόσωπόν του περιβάλλεται ὑπὸ γενειάδος. Τὸ μέτωπον εἶναι ταπεινόν, τὰ ὦτα ὑψηλά, τὸ δὲ μέγα στόμα του προεξέχει, δεικνύον οὕτω τοὺς ὀδόντας του, ὅτινες κατὰ τι ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς ἀνθρωπίνους.

Τὸ δέρμα ἐπὶ τῶν χειρῶν και ποδῶν εἶναι ὡς τὸ τοῦ προσώπου κίτρινωπὸν, βαδίζει δὲ ἐπὶ τῶν τεσσάρων, συχνάκις ὅμως φαίνεται περιπατῶν ὀρθίως, μετὰ τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πρὸς τήρησιν τῆς ἰσορροπίας.

Ὁ Σόκος εἶναι πολὺ κοινωνικὸς, οὐδέποτε δὲ ἔχ

μεμονωμένος, ἀλλ' εἰς κοινωνίαν ἐκ δέκα ἢ δώδεκα ἀτόμων, ἕκαστον δὲ ἄρρεν ἔχει τὴν σύζυγόν του, και μάχεται κατὰ παντός, ὅστις ζητήσῃ νὰ ταραξῆ τὴν οἰκιακὴν του εἰρήνην!

Ὅταν ἀποδημοῦν, ἀποδημοῦν πολλαὶ ὁμοῦ οἰκογένειαι, ὥστε ἀποτελοῦν μεγάλην ἀγέλην.

Ὅταν δὲ ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἡ θήλειαι κουρασθῆ πολὺ, ὁ ἄρρην λαμβάνει τὰ μικρὰ και μεταφέρει αὐτὰ ἀντὶ τῆς μητρὸς, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον δυστυχῶς πολλοὶ σύζυγοι ἐν Ἑλλάδι δὲν κάμνουν, ὅταν ταξιδεύουν μετὰ τὰς οἰκογενείας των, ἀλλ' ἀφίνουν τὴν δυστυχῆ μητέρα νὰ κοσβαλῆ εἰς τὴν βράχην τῆς πολλάκις ὄσο ἐκ τῶν τέκνων τῆς περιπατοῦσα, ἐνῶ ὁ ἄνδρας τῆς πορεύεται εἰς ἔφιπτος!

Ὅταν θέλουν νὰ συναθροισθοῦν εὐρίσκουν κολιωματὰ δένδρου και ἐκεῖ ἀρχίζουσι νὰ φωνάζουν τῶσον ἄεξας ὥστε προξενοῦν τρόμον ὅχι μόνον εἰς τὰ θηρία ἀλλὰ και εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Σόκος.

Διὰ ταύτην και δι' ἄλλας αἰτίας οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων φοβοῦνται τὸν Σόκον ὑπερβολικὰ, θεωροῦν δὲ αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον. Πιστεύουν ὅτι ὄσοι τῶν ἀποδημηκόντων εὐτυχῆσουν νὰ μὴ καταφαλακθῶν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των, διότι και τοὺς νεκρούς οἱ ἐχθροὶ ἐκθιάπτουν και τρώγουσι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, μεταμορφώνονται εἰς Σόκος.

Εἶναι δὲ οἱ πιθήκες οὗτοι ἐκ φύσεως πολὺ καινοῦργοι, ἀλλ' οὐχὶ και κακοποιοί· ὡς φαίνεται, δὲν στεροῦνται και ἀστείότητων, διότι πολλάκις τινὲς ἐξ αὐτῶν αἰφνης ἐξέρχονται ἐκ τῶν δρυμῶνων, ὅπου ἐνεκα τῆς πυκνότητος τῶν δένδρων και φυτῶν εὐκόλως δύνανται νὰ κροφθοῦν, και ἐπιπίπτουν κατὰ τινος ἀνθρώπου ἐκεῖ που πλησίον ἐργαζομένου τὴν γῆν, ἀφοῦ δὲ τὸν σηκώσουν ὀλίγον πρὸς τὰ ἄνω, τὸν ἀφένουν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους χωρὶς νὰ τῷ προξενῆσων ἄλλο τι πλὴν τοῦ ὑπερβολικοῦ τρόμου.

Ἄλλοτε ἀρπάζουσι νήπια, τὰ ὅποια πρὸς στιγμήν αἱ μητέρες των εἶχον ἀφήσει, και ἀνέρχονται μετὰ αὐτὰ εἰς τὰ δένδρα, φαίνονται δὲ πολὺ εὐχαριστημένοι κρατοῦντες αὐτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας των και κονοῦντες πρὸς μεγάλον τρόμον τῶν πτωχῶν μητέρων των!

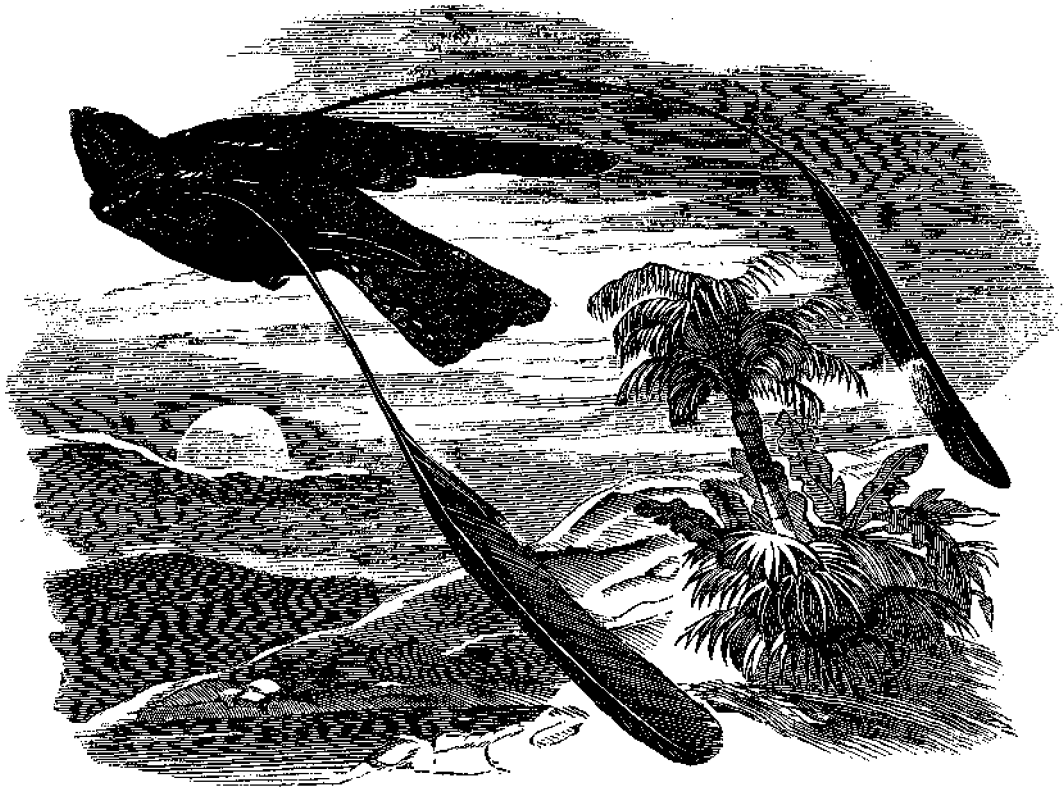
Ὅσας ἔλθῃ ὁ Σόκος εἰς χεῖρας μέ τινα τῶν ἐν-
τοπίων ἀποκόπτει δι' ἑνὸς καὶ μόνου δακτύλου τοῦ
δακτύλου τῶν χειρῶν ἢ τῶν ποδῶν τοῦ ἀντικάλου
του καὶ οὕτω διαφεύγει τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ὅταν προσβάλλεται ἀπὸ λεοπάρδαλι ἢ τίγριν συ-
χνάκις καταβάλλει τὰ θηρία ταῦτα ἀποκόπτων τοὺς
πόδας των· ἀλλ' εἰς τὴν μετὰ λέοντος πάλην πάντοτε
νικάται καὶ γίνεται θορὰ αὐτοῦ.

Ὅταν πληγωθῇ, ἐὰν δύναται νὰ κινήται, ἀνέρχεται
ἀμέσως εἰς ἓν δένδρον καὶ ἐκεῖ ἐξακολουθεῖ γογγύζων
ἐκ τῶν πόνων, ἕως οὗ ἀποθάνῃ. Διηγοῦνται, ὅτι εἰ-

του κοττάζων μὲ πολλὴν χάριν εἰς τὸ πρόσωπόν του.
Ἐὰν ἤθελε νὰ περιπατήσῃ τριγύρω, ὕψων· τὴν δε-
ξιάν του πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ. Ἐὰν τοῦ ἤρνεῖ-
το τὴν αἰτησίαν του, ἀκούμβα τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῶν
ποδῶν του καὶ ἔκλαιε καὶ ἐθρήνει μεγαλοφώνως καὶ λυ-
πηρῶς, ἀπαράλλακτα ὅπως κἀμουν τὰ χαϊδευμένα παι-
διά, ὅταν θυμώσων! Ἄλλ' ὅμως ἐφέρετο φιλικῶς πρὸς
πάντας καὶ ἀφοῦ ἐμυρίζετο τὰ φορέματά-
νος, τῷ ἔδιδε τὴν χεῖρά του εἰς σημεῖον φιλίας!

Ὅταν ἐδένετο ὑπὸ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἀνε-
γνώριζεν ὡς φίλον τοῦ κυρίου του, ἔλυε τὸ σχοινίον

Λεόνα ἢ Αἰγοθηλαστική.

δὸν ποτε ἐν τῶν ζῶων τούτων νὰ ἐξαγάγῃ λόγγην ἐκ
τῆς πλευρᾶς του, καὶ νὰ λαθῇ, πληρῶσαν τὴν πλη-
γὴν μὲ λαματικά βότανα.

Ἡ εἰς τὴν προηγουμένην σελίδα εἰκὼν παριστᾷ νεα-
ρόν τινα Σόκον, τὸν ὁποῖον εἶχε συλλαβεῖ καὶ ἐξημε-
ρώσει ὁ Δόκτωρ Αἰθιοπικῶν.

Οὗτος ἦτο περὶ τοὺς 18 δακτύλους ὕψηλός, ὅταν ἐ-
κάθητο, καὶ εἶχεν ὄραϊα μαῦρα μακρὰ μαλλία καθ' ὅλον
τὸ σῶμα, τὰ ὁποῖα ἡ μήτηρ του διетήρει εἰς καλὴν κα-
τάστασιν κτενίζουσα διὰ τῶν δακτύλων της· ἡγάπα
δὲ ὑπερβολικὰ τὸν Δρ. Αἰθιοπικῶν καὶ τὸν ἐθεώρει ὡς
προστάτην του.

Συνήθως ἐκάθητο ἐπὶ σκαμνίου παρὰ τοὺς πόδας

ἡσυχῶς μὲ τὰς χεῖράς του, ὅταν δὲ προσεπάθει τις
νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, ἐφώναζε καὶ ἔκλαιε καὶ ἤγωνίζετο
νὰ τὸν κτυπήσῃ μὲ τὰς χεῖράς του.

Ἐσώναζε χόρτα καὶ φύλλα δένδρου καὶ ἔκαμνε κλέ-
νην μαλακὴν, τὴν δὲ νύκτα ἐσοιπάζετο μὲ μίαν ψά-
θαν. Ἐτρωγε δὲ σχεδὸν τὰ πάντα, ἦτο δ' ἀστείον νὰ
βλέπῃ τις αὐτὸν σπογγίζοντα τὸ στόμα του μετὰ τὸ
φαγητὸν μὲ ἓν φύλλον ἀντὶ ρινομάκτρου!

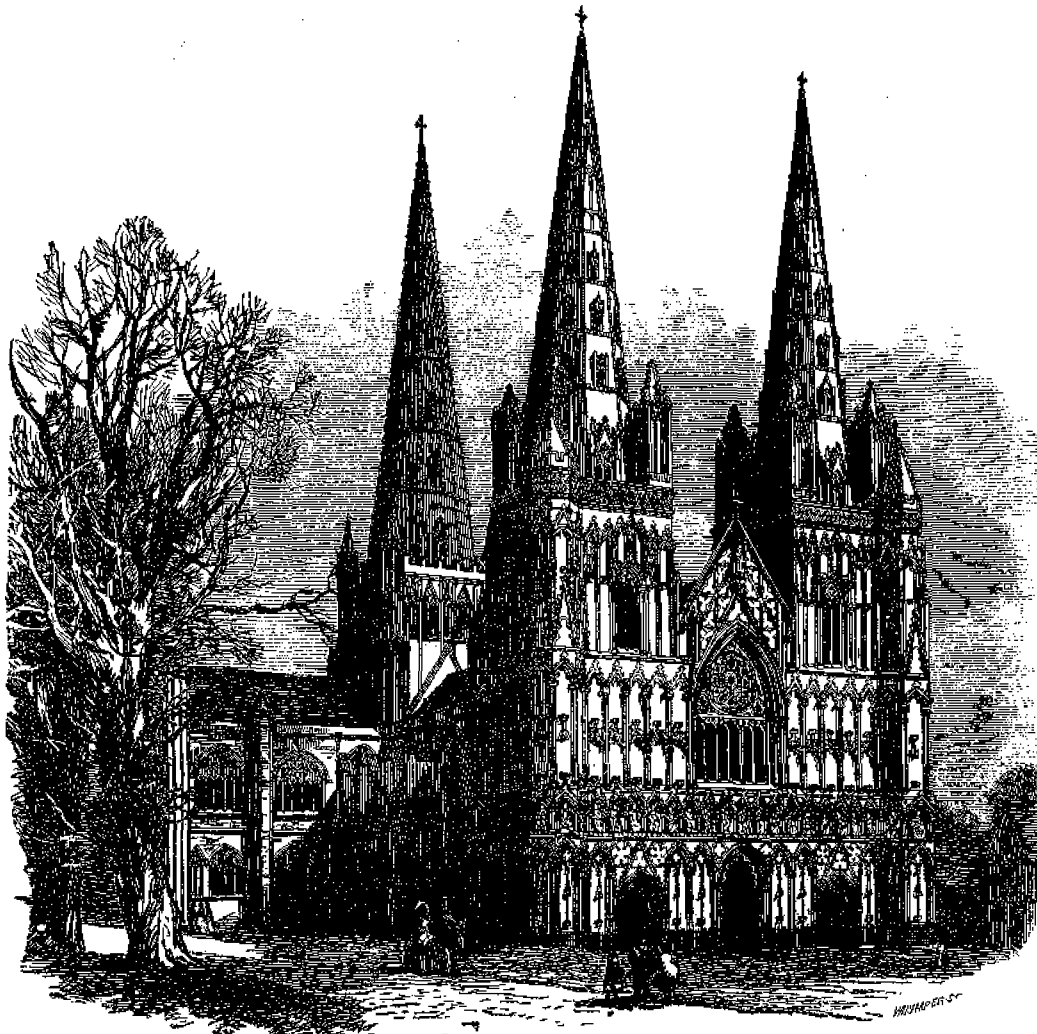
ΛΕΟΝΑ Η ΑΙΓΟΘΗΛΑΣΤΙΚΗ.

Τὸ ὄραϊον καὶ χαρίεν τοῦτο πτηνόν, τὸ ὁποῖον ζῆ

εις τὰ δυτικά μέρη τῆς Ἀφρικῆς, ἔλαβε δὲ τὴν ὀνομασίαν του ἐκ τινος ἐσφαλμένης ἰδέας, τὴν ὅποιαν ἐσχημάτισαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, διὸ δηλ. τὴν νόκτα ἐπῆγαιναν εἰς τὰ κοπάδια τῶν αἰγῶν καὶ ἐθῆλαζε τὰς αἰγας!

Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ πτηνοῦ τούτου εἶναι δύο πτερὰ, τὰ ὅποια ἐκφύονται ἀπὸ τὸ ἄνω μέ-

ῥοῦ διαπεπαρμένον εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος καὶ τῶν πτερόγων καὶ χρῶμα λευκόν, ἡ ἀρμόζουσα δὲ συναρμολογία τῶν διαφόρων τούτων χρωμάτων ἀποτελεῖ τὴν ὄψιν τοῦ πτηνοῦ ὠραιότητα.

Ὁ ἐν Λίτσοφηλδ Μητροπολιτικὸς ναός.

ρος τῶν πτερόγων πρὸς τὴν ρίζαν καὶ ἐκτείνονται πολὺ μακρότερα τῆς οὐράς. Τὰ πτερὰ ταῦτα φέρει μόνον ὁ ἄρρην, ὃ δὲ σκοπὸς καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰσέτι δὲν ἐξηκριβώθησαν.

Τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν εἶναι πολὺ ὠραῖον. Ἡ βάσις εἶναι κεραμιδιωτὴ, φέρει δὲ στίγματα ἐρυθρὰ καὶ μαῦρα. Πᾶν μέγα πτερόν ἔχει ἐννέα βαθεὰ ἐρυθρὰ στίγματα καὶ γραμμὰς διεσπαρμένας καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ τὰς πτέρυγας· μετὰ τῶν χρωμάτων τούτων

Ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Λίτσοφηλδ.

Ὁ ναὸς οὗτος εἶναι δεῖγμα ἀξιόλογον τῆς ἀρχαίας Ἀγγλικανικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, ἔχει δὲ μῆκος μὲν 410 ποδῶν καὶ πλάτος 153 καὶ τρία κωδωνοστάσια, τὸ μεσαῖον ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι 280 ποδῶν ὕψηλόν. Ὅπως δλοι οἱ ἀρχαῖοι ναοὶ τῆς Ἀγγλίας δὲν εἶναι κατὰλληλος διὰ κήρυγμα, ἐκτίσθη δὲ μόνον πρὸς ἐπίδειξιν

ΑΙ ΕΠΤΑ ΘΕΟΤΗΤΕΣ.

Ἡ λατρεία τῶν ἐπτὰ θεῶν τῆς Εὐτυχίας ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν Ἰαπωνίαν, τὰ δὲ παιδία νηπιόθεν διδάσκονται ὅλα ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὰς θεότητας ταύτας.

Οἱ θεοὶ οὗτοι ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ δίδουν πλούτη δόξαν, τροφάς, αὐτάρκειαν, μακροζωίαν, προσετηματα καὶ ἀγάπην.

Τὰ εἰδωλά των κατασκευάζονται ἀπὸ πᾶσαν ὕλην, ἀπὸ χρυσοῦ, ἄργυρου, ψευδάργυρου, χαλκίδι, ξύλου, λίθους, καὶ γύψου· εὗρισκονται δὲ εἰς πᾶσαν οἰκίαν καὶ πᾶν κατάστημα ἐμπορικὸν καὶ ἐργαστήριον.

Ζωγραφίζονται προσέτι εἰς τὰ ἀνώφλια τῶν ἐργαστηρίων, καὶ εἰς τὰ ἔχοντα εἰκονογραφίας βιβλία τῶν παιδίων.

Ἐκάστη οἰκογένεια ὁμοῦ καὶ ἕκαστος ἄτομον δὲν προσκυνεῖ κλιθεὶς ἐπὶ ταύτας θεότητας, ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν, δύο μάλιστα θεωροῦνται αἱ σεβαστότεραι· συνήθως ὁμοῦ παρίστανται ὅλοι ὁμοῦ ἐν εἰδει συμπλέγματος, ὑπερ παρέχει ὄψιν γελοίαν.

Αἱ θεότητες αὗται προσκυνοῦνται μὲ ἐξαιρετικὰς τιμὰς ἰδίως κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, ὅτε καὶ τὰ θραυσθέντα ἢ ἄλλως πως φθαρέντα ἀγάλματά των ἀπορρίπτονται, νέα δὲ ἀγοράζονται παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἢ μεταπρατῶν αὐτῶν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐκάστη οἰκογένεια ἀγοράζει τὸ λεγόμενον θησαυρόπλοιον, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι αἱ εἰκόνες τῶν ἐπτὰ τούτων θεοτήτων, πιστεύουσι δὲ ὅτι εἰς αὐτὰς ὑπάρχουν ὅλα τὰ καλά τῆς ζωῆς, τὰ ὅποια ἤθελεν ἐπιθυμήσει τις, καὶ τὸ κρεμοῦν εἰς τὰς οἰκίας των.

Τὸ πλοῖαριον τοῦτο υποτίθεται ὅτι ἐλμεινίσθη τότε, οἱ δὲ ἐπιβάται του εἶναι αἱ ἐπτὰ Νηρηίδες τῶν θεῶν εὐτυχίας, αἵτινες μέλλουσιν ἤδη νὰ προσφέρουν δῶρα εἰς τὸν λαόν. Ἐνίοτε ὀνομάζονται ἐπὶ ἀδάμαντες.

Τῶν Νηρηίδων τούτων (διότι Νηρηίδες μᾶλλον ἢ θεοὶ ἔπρεπε νὰ ὀνομάζωνται) ἡ πρώτη ὀνομάζεται *Φουκορομικὴ Τζίν*, καὶ εἶναι ὁ δοτὴρ τῆς μακροζωίας. Ἐχει δὲ καθ' ὑπερβολὴν ὑψηλὸν μέτωπον καὶ εἶναι φαλακρὸς, στενοῦται δὲ πρὸς τὰ ἄνω ἢ κεφαλὴ τὸσον, ὥστε σχηματίζει κῶνον. Ἐννοεῖται, ἀφοῦ τὸ μέτωπον εἶναι καθ' ὑπερβολὴν μέγα, καὶ ἡ κεφαλὴ πρέπει νὰ ἦναι ἀναλόγως πολὺ μεγάλη διὰ νὰ σχηματίσῃ ἀνάλογον κῶνον καὶ εἶναι πραγματικῶς ταιαύτη, ὥστε διὰ νὰ φθάσῃ τις τὴν κορυφὴν τῶν κεφαλῶν τῶν Νηρηίδων τούτων ἀπαιτεῖται νὰ μεταχειρισθῇ κλίμακα!

Πιστεύεται δὲ, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆ τῆς κεφαλῆς χρεωσταῖται εἰς τὸν πολὺ συλλογισμόν. Ὁ πολλὰ-

πλασιασμός καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἰδεῶν, λέγουν, ἐξώθησαν τὸ κρανίον πρὸς τὰ ἄνω!

Αἱ ὄψεις του εἶναι πολὺ μακραι καὶ λευκαὶ ὡς χιῶν. Ἐνίοτε, ὅταν εὗρισκται εἰς καλὴν διάθεσιν, ἐπιτρέπει τὰ παιδία νὰ ἀναρριχῶνται μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς του!

Ἡ δευτέρα καλεῖται *Δαικοκοῦ*. Οὗτος εἶναι μικρόσωμος καὶ παχύς· αἱ δὲ παρεταί του τὸσον ἐξέχουν ἀπὸ τὸ πάχος, ὥστε μόλις φαίνονται οἱ ὀφθαλμοὶ του· φέρει δὲ πάντοτε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεπιεσμένον κάλυμμα, ὁμοῖον μὲ τὸ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων του μέγαν σάκκον, ἔχει δὲ ὑποδήματα πολὺ μεγάλα.

Οὗτος εἶναι ὁ θεὸς τοῦ πλοῦτου, κάθηται δ' ἐπὶ προσκεφαλαίων πεπληρωμένων ὀρυζῆς καὶ φέρει εἰς τὴν χεῖρά του μεγάλην σφύραν καὶ σακκούλιον.

Τὸ σακκίον τοῦτο εἶναι πλήρες νομισμάτων καὶ κάμνει τοὺς ἀθρώπους πλουσίους, ὅταν τὸ κουνῆ. Οὐχὶ διότι λαμβάνουν νομίσματα ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ διότι ἡ σφύρα εἶναι σύμβολον σκληρῆς ἐργασίας καὶ δεικνύει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μόνον διὰ συντόνου ἐργασίας δύνανται νὰ πλουτήσουν.

Τὸ ἐν ἄκρον τῆς σφύρας εἶναι κατεσκευασμένον εἰς εἶδος κυμάτων διὰ νὰ δεῖξῃ ὅτι οἱ ἔμποροι γίνονται πλούσιοι διὰ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἐπὶ τῶν ὁποίων πλέουν τὰ πλοῖά των.

Τὰ κατάστιχα τῆς θεότητος ταύτης ἐνίοτε τίθενται πλησίον του, ἐνίοτε δὲ τὰ κρατεῖ ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἢ εἰς μίαν τῶν χειρῶν κρατεῖ τὴν Ἰαπωνικὴν ἀριθμητικὴν, πλάκα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀριθμοῦν ρίπτοντες βόλους κατὰ σειράς τὰς παλουκίας.

Τὸ ἀγαπητόν του ζῶον εἶναι ὁ ποντικὸς, ὅστις τρώγει ἢ κλέπτει τοὺς θησαυροὺς του καὶ γίνεται ἄφαντος. Οὐχὶ σπανίως τίθενται πλησίον του ραφανίδες (ραπάνια) ὡς σύμβολον εδημερίας.

Τὸ σακκούλιον κρατεῖ πάντοτε σφιγτὰ δεμένον, διότι τὰ χρήματα εὐκόλως γλιστροῦν καὶ ποτὲ δὲν εἰσέρχονται πλέον. Ἐπίσης καὶ τὴν σφύραν κρατεῖ πολὺ σφιγτὰ, διότι διὰ μόνης τῆς διηγεκοῦς καὶ εὐσταθοῦς ἐργασίας τὰ χρήματα δύνανται ν' ἀποκτηθοῦν.

Ἐχει μεγάλα καὶ πλατέα ὄτα, διότι διὰ νὰ πλουτήσῃ τις πρέπει νὰ προσέχη εἰς πᾶν ὅ,τι ἀκούει. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἀστεϊεύεται παίζων μὲ τὸν Φουκορομικὸν Τζίν δὲν ἀφίνει ἀπὸ τὰς χεῖράς του τὴν σφύραν, ἀλλὰ βάλλει αὐτὴν εἰς τὴν θέσιν της, ὅταν δὲν δύνανται νὰ τὴν κρατῆ εἰς τὰς χεῖρας.

Ὅταν αἱ δύο αὗται θεότητες παλαίουν ὁ Δαικοκοῦ πάντοτε σχεδὸν νικᾷ, διότι ὁ Φουκορομικὸς εἶναι τὸσον ὑψηλὸς ὥστε ἀναγκάζεται νὰ κύπη τὸσον πολὺ, ὥστε μόλις δύνανται νὰ βλέπῃ, τότε δὲ ὁ Δαικοκοῦ ἀναβαίνει

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ οὕτω τὸν καταβάλλει. Ἄλλ' ἔαν ὁ Φ. προφθάσῃ νὰ συλλάβῃ τὸν Δ. ἀπὸ τὰ μακρὰ ὄψα, τότε ἀμφότεροι πίπτουν χαμαὶ ὁμοῦ, γελοῦν καὶ ἀρχίζουν ἐκ νέου τὴν πάλην!

Ἡ τρίτη θεότης τῆς εὐδαιμονίας ὀνομάζεται Ἰεβι σοῦ, εἶναι δὲ Θεὸς τῆς καθημερινῆς τροφῆς. Ἡ καθημερινὴ τροφή ἐν Ἰνδία εἶναι τὸ ὄραζιον, τὸ κάλαϊ δ- μως σονήθως ἦσαν ἰχθύς. Ὁ Θεὸς οὗτος ἐπίσης εἶναι μικρόσωμος καὶ πολὺ παχὺς, φέρει δὲ ὄψηλὸν ἀδλικὸν πῖλον, καὶ ἐναγχολεῖται ἀδιακόπως εἰς τὸ ὄψαρευμα. Ὁ ταν ἦναι εἰς καλὴν διάθεσιν κἀθηται ἐπὶ βράχου παρὰ τὴν θάλασσαν φέρων κόκκινόν τι ὄψαριον καλούμενον Γίε ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλην, προσέτι ἀχύρινον σάκκον ἐπὶ τῆς ῥάχews αὐτοῦ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἰχθύων διὰ νὰ διατηρῆ αὐτοὺς προσφάτους.

Ἡ τετάρτη θεότης ὀνομάζεται Χοτέϊ καὶ εἶναι ἡ τῆς αὐταρχείας καὶ ἡ κυρίως προαγωγὸς τῆς εὐδαιμονίας. Ἡ ἐνδυμασία τῆς σύγκειται εἰς κουρειασμένον τι φόρεμα, ἐν ριπίδιον καὶ μίαν καλύπτραν. Εἶναι τόσοσ παχεῖα, ὥστε μάλις δύναται νὰ κινηθῆ. Ἐχει δὲ καὶ αὐτὴ μακρότατα ὄψα, τὰ ὁποῖα φθάνουν μέχρι τῶν ὤμων, μέγαν διπλοῦν πώγωνα καὶ γαστέρα μεγάλην καὶ προέχουσαν. Εἶναι πολὺ βραδυκίνητος καὶ ἀκάρπος, ἀλλὰ καλὸς φίλος τῶν παιδιῶν, ἅτινα χορεύουν ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τῶν ὤμων, τραβοῦν τὰ ὄψα καὶ ἀναβαίνουν ἐπὶ τῆς ἐξυρισμένης κεφαλῆς τῆς. Ἐχει δὲ παντοτε κατὶ τι καλὸν δι' αὐτὰ εἰς τὸ σακκούλιόν τῆς, ἐνίοτε δὲ κάμνει χαρταετοὺς διὰ τὰ παιδιά καὶ ἐν γένει τὰ διασκεδάζει ὅπως δύναται κάλλιον ὅταν δὲ καὶ ἀέπτα θεότητες συναντῶνται ὁ Χοτέϊ πίνει πολὺν οἶνον, (ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΜΩΡΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ.

Ἰπτάμην εἰς τὴν ἀπειρον στρεβῶθα τῶν αἰθέρων

Μὲ πτέρυγας τοῦ νοῦ,

Καὶ ἤμην ὑπερήφανος τὴν κεφαλὴν μου αἴρων

Ἐν μέσῳ τοῦ Κενοῦ.

Ἐπίστευσα ὅτι Θεὸς πανόχυρός τις ἤμην,

Γὰ σύμπαντα νοῦν,

Κ' ἐπήρθην ἐνδοξὸν ποθῶν καὶ τεραστίαν φήμην,

«Θεὸς εἶμι» βοῶν.

Ἄλλ' αἴφνης χροῖος τις βαθὺς ὡς κεραυνῶν μωρίων,

Ἐκ μέσου τοῦρανοῦ,

Τὰς ἀκοῆς μου ἐπληγῆς κινῶν ἐκ θεμελιῶν

Τὰ θέμεθλα τοῦ νοῦ.

Καὶ «Σίγα καὶ κρημνίσθητι, μοὶ εἶπε, παραρῆμα

«Εἰς Γῆνι εἶσαι θνητός

«Καὶ στέναξε καὶ δάκρυς ἔως οὗ εἰς τὸ μνημα

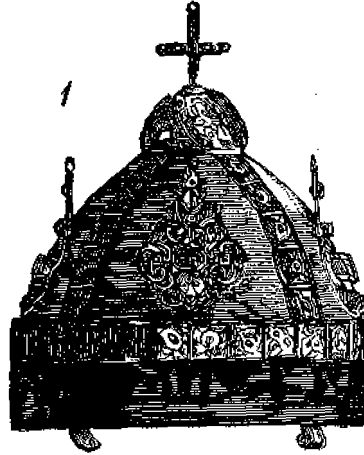
«Ἀφανισθῆς ἐντός ἡ

A. I. Σαλβατέρ.

ΣΤΕΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ.

Ἀριθ. 1. Τὸ Σιθηριακόν.

Τὸ στέμμα τοῦτο χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προσαρτήσεως τῆς Σιθηρίας εἰς τὸ Ῥωσσιακὸν κράτος κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἐπὶ τοῦ Τσαρῶ Ἰβάν, τοῦ ἐπινομασθέντος Τρομεροῦ ἢ Ἀγρίου, φέρει δὲ πολλοὺς πολυτίμους λίθους.

Στέμματα τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥωσσίας.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἡ βιενναῖα ἠλεκτρικὴ ἔκθεσις περιέχει πολλὰ καὶ θαυμάσια Ἐν τῷ τμήματι τῆς τηλεγραφικῆς πρόκειται νέα συσκευή, δι' ἧς ἐν μιᾷ ὥρᾳ δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐλάσματος διαβιβάζονται 150 τηλεγραφήματα, ἕκαστον ἐξ εἰκοσι λέξεων. Ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ αὐστριακοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ὑπάρχει μέγα κοῖλον κάτοπτρον, παρέχον σπουδαιοτάτας ἀπηρεσίας τοῖς ἐντὸς φρουρίων πολιορκουμένοις, διότι διαχέει εἰς τὰ περίε λαμπρότατον φῶς εἰς ἀπόστασιν δύο γερμανικῶν μιλίων. Λίαν περιεργος εἶναι ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐκ Λονδίνου Σίμενς, ἐν ἧ βοτάναι καὶ δένδρα θάλλουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὥρᾳ νοκτός. Ἐν Λονδίῳ κατασκευάσεν ὁ Σίμενς λυχνίαν μετὰ δυνάμεις 4000 χιλιάδων λαμπάδων, δι' ἧς ὀρμάζουσι κόμαρα τῇ 25 Ἰανουαρίου, πέπονες τῇ 15 Ἀπριλίου, σταφυλαὶ καὶ ροδάκινα τῇ 20 Ἰουνίου. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τῆς ἑσπέρας τὴν ἠλεκτρικὴν ἔκθεσιν γίνονται διὰ τοῦ τηλεφώνου αὐτήκοοι μάρτυρες παραστάσεως ἐν τῷ ἡμίσειαν ὥρᾳ ἀπέχοντι Ἀδελικῶ Θεάτρῳ. Αἱ μελωδίαι τοσοῦτον ἐδκρινῶς ἀκούονται διὰ τοῦ τηλεφώνου, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἴσταιται ἐντὸς τῆς σκηνῆς. (Ἐστία.)

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Οι κάτοικοι τῆς ἀποικίας Νέας Βρετανίας πιστεύου-
σιν ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθνησκόντων μεταφέρονται εἰς τοὺς
ἀστέρας διὰ τῆς ἀνατολῆς τῆς Σελήνης, ἥτις ἀξάνει ἀναλό-
γως τῶν πρὸς μεταφορὰν ἀποθαρμένων, διὸ πιστεύουσιν ὅτι τὸ
μεγαλύτερον ποσὸν μεταβιβάζεται εἴταν εἶναι πανσέληνος.

— Ὁ μέσος ὄρος τῆς ἡμερησίας παραγωγῆς τοῦ πετρε-
λαίου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἀ-
νῆλθεν εἰς 82,000 βαρέλια.

— Ἡ Μ. Βρετανία ἔχει τὸ 17 τῆς ὀλικῆς ἐκτάσεως τῆς
Εὐρώπης, ἀλλὰ μεταφέρει ἐπιβάτας 82 τῆς ὅλης κινήσεως
τῆς Εὐρώπης. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν τόνων, οὓς οἱ
εὐρωπαϊκοὶ σιδηρόδρομοι μεταφέρουσι, δηλ. 330,854,000, ἡ
Μεγάλη Βρετανία μεταφέρει 212,188,000.

— Τὸ πρῶτον διὰ τυφλοῦς σχολεῖον ἰδρύθη τῷ 1784 ὑπὸ
τοῦ Βαλεντίνου Χασούη ἐν Παρισίοις.

— Καθὰ ἀκριβῶς ὑπολογίζεται μία λίτρα γάλακτος ἀποφέ-
ρει μίαν ὀγγίαν βουτύρου.

— Ὁ πρῶτος τοῦ ἀνακτόρου τῆς δικαιοσύνης ἐν Βρυξέ-
λαις εἶναι κατασκευασμένος ἐκ μεμασημένου χάρτου καὶ βα-
ρύνει 16 τόνους.

— Ὁ πληθυσμὸς ὅλης τῆς κυρίως Ἰνδίας ἀνέρχεται εἰς
253,891,851 ἀνθρώπους κατοικοῦντας εἰς 43,500,000 κατοικί-
ας διαφόρου εἴδους καὶ μεγέθους ἀπὸ τοῦ μεγάρου τοῦ βα-
σιλέως μέχρι τῆς καλόδης τοῦ ἀγρίου. Περιλαμβάνει 714,707
πόλεις καὶ χωρία, διαιρεῖται δὲ ὁ ἄνω πληθυσμὸς εἰς 129,941
851 ἄνδρας καὶ 123,949,979 γυναῖκας. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ
τούτου 187,937,450 εἶναι Ἰνδοί, 5% 121,585 Μωαμεθανοὶ
6,426,511 λατρεύοντες τὴν φύσιν, 3,418,814 Βουδισταί, 1,
862,643 χριστιανοί, 1,583,427 σιξ καὶ 1,221,896 τζέινε.

— Ὁ κ Βουσχὸν Βράδλεϋ λέγει ὅτι ἐν ὄστρεδριον ἡλικίας
3 ἢ 4-ετῶν γεννᾷ καθ' ἕκαστον ἔτος περὶ τὰ εἰκοσιν ἑκατομ.
ῶν. Εἶναι φανερόν ὅτι, εἴαν δια ταῦτα ἡδύνατο νὰ χρησι-
μοποιηθῶσι, τὸ ὄστρακον ἀντὶ νὰ ἦναι ἀκριβὸν ὡς μαργαρί-
της, δὲ ἐρίσκετο εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἤθελον πληρῶναι διὰ
τὴν συλλογὴν καὶ ἀπόρριψίν του, θὰ ἐσχημάτιζε δὲ ὑπο-
θαλασσίας ἡπείρους ἀναδυομένας ἐκ τῆς θαλάσσης.

— Ἐκατὸν πενήτηντα ἑκατομμύρια γυναῖκες καὶ κόραι
ὑπάρχουσιν ἐν Κίνα, σχεδὸν δὲ διαί εἶναι ἀμόρφωτοι καὶ ἐν-
τελῶς ἀμαθεῖς. Τὸ κινεζικὸν ὄραϊον φύλον εἶναι ἀπομεμο-
νωμένον καὶ εἶναι ἐναντίον τῆς ἐθιμοταξίας ἕνεος ἀνήρ νὰ ὁ-
μιλήσῃ πρὸς κυρίαν.

— Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις καὶ τῇ Καναδᾷ ὑπάρ-
χουσι σήμερον 415 ἑταιρίαι ἱπποσιδηροδρόμων. Αὗται ἔχουσι
35,000 ὑπαλλήλους καὶ 18,000 ἀμάξια. Πλέον τῶν 100,
000 ἰππων εἶναι ἐν καθημερινῇ χρήσει, καταναλίσκοντες 150
χιλ. τόνων χάρτου καὶ 11 ἑκατομ. μπουσέλ κρητῆς. Τὸ μήκος
τῶν σιδηρῶν γραμμῶν αὐτῶν εἶναι 3 χιλ. μίλια, ταξιδεύου-
σι δὲ ἑτησίως 1,212,000,000 ἐπιβάται.

— Ἡ ἑτησία παγκόσμιος παραγωγή τοῦ βᾶμβακος ἀνέρ-
χεται εἰς 8,500,000 δέματα ἐκ 450 φουνδιῶν ἕκαστον. Ἐξ αὐ-
τῶν τὰ 78% παράγουσι αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι, 15.00 αἱ
Ἀνατολικαὶ Ἰνδίαί, 5.00 αἱ Αἰγυπτὸς καὶ 2% ἡ Βρασιλία.

— Ἡ Ῥωσσία εἶχε τῷ 1880 4458 ταχυδρομεῖα καὶ 7937
κλιθεῖα ἐπιστολῶν. Τὸ προσωπικὸν συνέλειτο ἐν ὅλῳ ἐκ 15,
000 ὑπαλλήλων. Ἡ ἀποστολὴ ἐπιστολῶν ἀνῆλθεν εἰς 204,059

905 ἐσωτερικῶν καὶ 22,887,143 ἐξωτερικῶν, ἀπέναντι 129,
675,059 ἐπὶ 76,328,758 κατὰ τὸ 1876.

— Οἱ Παρίσιοι ἀριθμοῖσι σήμερον 2,300,000 κατοίκων κα-
τοικοῦντων εἰς 76,000 οἰκοδομίας, σφιντες περιλαμβάνουσιν 700
000 οἰκήματα καὶ 388,000 ἐργαστήρια.

— Τὸ Λονδίνον. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1881 τὸ
ἔδαφος τῆς φορολογικῆς καὶ ἀστυνομικῆς περιφέρειας τοῦ
Λονδίνου περιεῖχε πλέον τῶν 4,750,000 ἀνθρώπων. Λοιπὸν
τὸ Λονδίνον περιεῖχε πλέον ἢ δις τὸν πληθυσμὸν τῆς Δανι-
μαρκίας περιλαμβανομένης καὶ τῆς Γροιλανδίας, σχεδὸν τρις
τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος, πλέον ἢ ὅκτακις τὸν πληθυσμὸν
τοῦ Μαυροβουνίου, τινὰς χιλιάδας πλέον τοῦ τῆς Πορτογα-
λίας περιλαμβανομένης τῆς Ἀζόρας καὶ τῆς Μαδέρας, σχεδὸν
τρις τὸν πληθυσμὸν τῆς Σερβίας, πλέον ἢ δις τὸν τῆς Βουλ-
γαρίας, 314 ἑκατομ., πλέον τοῦ τῆς Ἰλλανδίας, τῆς Σουη-
δίας, τῆς Νορβηγίας καὶ τῆς Ἑλβετίας.

— Ἡ Καισάρεια, ἡ ῥωμαϊκὴ πρωτεύουσα τῆς Ἰουδαίας, ἐ-
κτίσθη ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου τῷ 10 π. Χ.

— Ὁ Ἅγιος Μάρκος τῆς Βενετίας ἐκτίσθη τῷ 829 μ. Χ.
ἡ δὲ ἀγορὰ αὐτῆς τῷ 1502.

— Τὸ πρῶτον χάλκινον φαρδίνον ἐκόπη ὑπὸ Καρόλου τοῦ
Β', τῆς Ἀγγλίας τῷ 1665.

— Τὸ πρῶτον ἐπὶ φρενολογίας ἀνάγνωσμα ἐγένετο ἐν Βιέ-
νῃ ὑπὸ τοῦ Γκαελ τῷ 1796.

— Ἡ σημαία εἰσήχθη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν Σαρακη-
νῶν, ἰσθ' οὗτου τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα καὶ πολεμικὰ σύμ-
βολα προσκολλῶντο ἐπὶ μεγάλων ταμαχίων ἐκ ξύλου.

— Ἡ λέξις «Μουσέον» ἐδόθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ μέρος τοῦ
ἀνακτόρου τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν ᾧ διετρέφοντο δημοσίᾳ δα-
πάνῃ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων.

— Ἡ γερμανικὴ αὐτοκρατορία ἔλαβε τὸ ὄνομα «Ἅγιος Ρω-
μαῖος» ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ὑθωνος Α' τοῦ Μεγάλου, ὅστις
ἐστέφθη ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΙΒ' τῷ 296.

— Ὁ Οἶκος τοῦ Λασιμπούργ' ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολι-
τεῖαις περατοῖ μετ' ὄλγων τὴν κατασκευὴν μικροῦ ἀτμοπλοίου

ἐκ χάρτου προσωριμίου διὰ τινὰ ἑταιρίαν τῆς Πισσούργ'. Τὸ
ἀτμοκίνητον τοῦτο ἔχει μήκος 6 μέτρ., καὶ 10, δύνάται νὰ
περιλάβῃ 25 πρόσωπα καθήμενα. Τὸ κῶτος του ἀποτελεῖ-
ται ἐκ στερεωτάτου χαρτονίου χονδρῶ 10 χιλιοστομέτρων,
ἵνα δοκιμάσουν τὴν στερεότητά του, ἐποροβόλησαν κατ' αὐ-
τοῦ ἀπὸ 4 ποδῶν διὰ βεβόλθες, ἡ δὲ σφαῖρα δὲν ἀφῆκεν οὐ-
δὲν σημεῖον.

— Ἐν Βοστώνῃ ἠνοήθη μέγα νοσοκομεῖον διὰ τὰς ἐγκα-
ταλειμμένας καὶ ἐξησθενημένας γαλας, κύνες καὶ πτηνὰ ὑπὸ
τῆς προστατευτικῆς τῶν ζώων ἑταιρίας. Ὀνομάσθη δὲ οἶ-
κος τῆς Ἑλλεν Γκίφορνδ, διότι αὕτη τὸ ἐπρόκτισε διὰ 20,000
δολλαρίων.

— Ἡ Βασίλισσα Λουίζα τῆς Δανιμαρκίας εἶναι διακεκρι-
μένη καλλιτέχνης καὶ πολλακίς παρουσιάζει τοῖς φίλοις τῆς
ἔργα τῆς γραφίδος τῆς. Τελευταῖον ἐξωγράφησε διὰ τὴν ἐκ-
κλησίαν χωρῆς ἀλιέων τῆς Κλητράλλερ ἐν Γροῦτλανδ ἀλλά-
ριον, ὅπερ εἶναι ἔργον μεγάλης ἀξίας.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Αναφέρονται πούθεν εἰς τὴν Γραφὴν κονδύλια καὶ
μελάνη;

2. Πῶς ὀνομάζεται ὁ προφήτης Ἡσαίας;

1. Τί ὁ Ἱερεμίας;